УДК 378.147:793.3 **DOI** https://doi.org/10.34142/27091805.2026.7.02.23

Волкова Юлія
кандидат педагогічних наук, доцент кафедри музичного мистецтва і хореографії Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», *Одеса, Україна*
email: Yuliyamiri@gmail.com

Мікулінська Ольга
кандидат філософських наук, доцент кафедри музичного мистецтва і хореографії Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», *Одеса, Україна*
email: OlyaMikulinskaya@gmail.com

Yuliia Volkova
Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor at the Department of Musical Art and Choreography, State Institution "South Ukrainian National Pedagogical University named after K. D. Ushynsky", *Odesa, Ukraine*
email: Yuliyamiri@gmail.com

Olha Mikulinska
Candidate of Philosophical Sciences, Associate Professor at the Department of Musical Art and Choreography, State Institution "South Ukrainian National Pedagogical University named after K. D. Ushynsky", *Odesa, Ukraine*
email: OlyaMikulinskaya@gmail.com

ІНТЕГРАЦІЯ МУЗИЧНО-РУХОВОЇ, СЦЕНІЧНО-АКТОРСЬКОЇ ТА ПРОЄКТНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНЬОГО ХОРЕОГРАФА

У статті теоретично обґрунтовано інтеграцію музично-рухової, сценічно-акторської та проєктної підготовки майбутнього хореографа. Розглянуто функціональний зміст цих напрямів та характер їх взаємодії у процесі створення і сценічного втілення колективного хореографічного проєкту.

Мета дослідження: теоретично обґрунтувати інтеграцію музично-рухової, сценічно-акторської та проєктної підготовки майбутнього хореографа, уточнити функціональний зміст її складників і визначити характер їх взаємодії у процесі колективної творчої діяльності.

Методи: концептуальний аналіз і порівняння наукових підходів до музично-рухової, сценічно-акторської та проєктної підготовки хореографів; теоретичне моделювання характеру взаємодії цих напрямів у колективному хореографічному проєкті.

Наукова новизна: уточнено функціональний зміст музично-рухової, сценічно-акторської та проєктної підготовки за характером професійних рішень, що формуються в межах кожного напряму. Колективний хореографічний проєкт визначено як простір їх практичної взаємодії. Конкретизовано механізм інтеграції, пов'язаний із взаємним впливом, апробацією та переглядом професійних рішень у процесі реалізації цілісного художнього задуму.

Результати: розмежовано паралельне використання професійних умінь, однобічне пристосування та взаємний перегляд рішень. Визначено роль співтворчості, командної взаємодії, імпровізації, репетиційної апробації та рефлексії у процесі інтеграції. Професійний результат охарактеризовано як здатність майбутнього хореографа самостійно й у співтворчості виробляти, аргументувати, узгоджувати, апробувати та переглядати музично-рухові, сценічно-акторські й проєктні рішення, за потреби коригуючи їх відповідно до художнього задуму та умов сценічної реалізації.

Висновки: інтеграція зазначених напрямів підготовки виявляється у взаємному впливі професійних рішень, їх практичній апробації та перегляді в процесі колективної творчої діяльності. Такий підхід конкретизує характер зв'язків між складниками професійної підготовки майбутнього хореографа та дозволяє розглядати колективний хореографічний проєкт як середовище формування інтегрованої професійної дії.

Ключові слова: майбутній хореограф, професійна підготовка хореографа, музично-рухова підготовка, сценічно-акторська підготовка, проєктна підготовка, колективний хореографічний проєкт, інтеграція, професійні рішення.

This work is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International

INTEGRATION OF MUSIC AND MOVEMENT, ACTING AND STAGECRAFT, AND CREATIVE PROJECT WORK IN THE PROFESSIONAL TRAINING OF FUTURE CHOREOGRAPHERS

The article provides a theoretical rationale for integrating music and movement, acting and stagecraft, and creative project work in the professional training of future choreographers. It examines the functional scope of these areas and the nature of their interaction in the creation and stage realisation of a collective choreographic project.

The purpose of the study: to theoretically substantiate the integration of music and movement, acting and stagecraft, and creative project work in the professional training of future choreographers, clarify the functional scope of these components, and determine the nature of their interaction in collective creative activity.

Methods: conceptual analysis and comparison of scholarly approaches to music and movement training, acting and stagecraft training, and training in creative project work; theoretical modelling of the interaction among these areas within a collective choreographic project.

Scientific novelty: the functional scope of music and movement training, acting and stagecraft training, and training in creative project work has been clarified in relation to the types of professional decisions developed within each area. A collective choreographic project is conceptualised as a setting for their practical interaction. The mechanism of integration is specified through the mutual influence, practical testing, and review of professional decisions in the process of implementing a coherent artistic concept.

Results: distinctions are drawn among the parallel application of professional skills, one-way adaptation, and the mutual review of decisions. The roles of co-creation, teamwork, improvisation, rehearsal-based testing, and reflection in the integration process are identified. The professional outcome is characterised as the future choreographer's ability, both independently and collaboratively, to develop, justify, coordinate, test, and review decisions concerning music and movement, acting and stagecraft, and creative project work, revising them where necessary in accordance with the overall artistic concept and the conditions of stage realisation.

Conclusions: the integration of these areas of training is manifested in the mutual influence, practical testing, and review of professional decisions in the course of collective creative activity. This approach clarifies the relationships among the components of future choreographers' professional training and positions the collective choreographic project as a setting for the development of integrated professional action.

Keywords: future choreographer, professional training of choreographers, music and movement training, acting and stagecraft training, creative project work, collective choreographic project, integration, professional decisions.

Постановка проблеми та її зв'язок з важливими науковими чи практичними завданнями. Сучасна професійна діяльність хореографа не обмежується технічним створенням або відтворенням танцювального матеріалу. Вона передбачає роботу з музикою, пластикою, сценічною дією, драматургією, простором, візуальним оформленням і організацією спільного творчого процесу. У дослідженнях підготовки майбутніх хореографів уже простежується увага до взаємодії музичного і рухового компонентів, сценічної виразності та проєктної діяльності (Мартиненко & Ємельянова, 2021; Talebi et al., 2026).

Важливим напрямом професійної підготовки є також створення здобувачами цілісного художнього продукту. В. Фрицюк (2026) пов'язує таку діяльність із синтезом хореографії, музики, драматургії, сценографії та цифрових технологій. У практиці проєктного навчання також поєднуються музична і рухова імпровізація, репетиційна робота, організаційні рішення та сценічна реалізація (Kézér, 2024). Проте сама присутність різних складників у межах одного проєкту ще не пояснює характер їх взаємодії.

Професійна підготовка потребує не лише накопичення окремих умінь, а й формування здатності співвідносити їх під час розроблення художнього задуму. Музичне рішення може

змінювати характер руху, сценічне трактування впливати на пластичну організацію, а репетиційна апробація змушувати переглядати початкові проєктні рішення. Тому потребує теоретичного уточнення механізм інтеграції музично-рухової, сценічно-акторської та проєктної підготовки майбутнього хореографа.

Аналіз основних досліджень і публікацій. У сучасних дослідженнях представлені різні напрями професійної підготовки майбутнього хореографа, що мають значення для порушеної проблеми. О. Мартиненко та О. Ємельянова пов'язують музичну компетентність із практичним застосуванням музичних знань у хореографічній діяльності та міжпредметною взаємодією (Мартиненко & Ємельянова, 2021). Зв'язок музики, руху і сценічного смислу розглядається також у дослідженні музично-рухової синхронізації та наративного втілення в балеті (Talebi et al., 2026). Сценічно-акторський аспект висвітлюють В. Сабодаш, С. Афанасьєв і Н. Головко, акцентуючи значення образності, жесту, міміки та імпровізації (Сабодаш et al., 2025). Драматургічне мислення виконавця розглядається як складова його участі у створенні сценічного твору (Scialom, 2022).

Проєктна діяльність у хореографічній освіті також має самостійне наукове представлення. Н. Горбатова розглядає творчий проєкт як форму самостійної постановочної та дослідницької роботи студента (Горбатова, 2022), а С. Заєць простежує його послідовність від задуму до реалізації й оцінювання (Заєць, 2022).

Г. Кезер зазначає, що у проєктній практиці можуть поєднуватися музична й рухова імпровізація, сценічні та організаційні рішення (Kézér, 2024). В. Фрицюк пов'язує інтегровані художні проєкти із синтезом хореографії, музики, драматургії, візуальних і цифрових засобів, однак її дослідження зосереджене передусім на готовності педагога-хореографа до створення цілісного продукту (Фрицюк, 2026).

Окрему групу релевантних джерел становлять праці, присвячені співтворчості, перегляду матеріалу та змінності творчих ролей у хореографічному процесі (Ciolfi Felice et al., 2021; Hsueh et al., 2019; Haskins, 2024). Попри наявний доробок, недостатньо конкретизовано функціональні межі музично-рухової, сценічно-акторської та проєктної підготовки, а також характер взаємного впливу відповідних професійних рішень у колективному хореографічному проєкті. Не до кінця розмежовано й паралельне використання різних умінь, однобічне пристосування та їх взаємний перегляд. Саме ця частина проблеми визначає спрямованість подальшого теоретичного аналізу.

Формулювання цілей та завдань статті. Мета статті полягає в теоретичному обґрунтуванні інтеграції музично-рухової, сценічно-акторської та проєктної підготовки майбутнього хореографа, уточненні функціонального змісту її складників і визначенні характеру їх взаємодії у процесі створення та сценічного втілення колективного хореографічного проєкту. Для досягнення поставленої мети передбачено: уточнити зміст музично-рухової, сценічно-акторської та проєктної підготовки; визначити колективний хореографічний проєкт як простір їх інтеграції; розкрити механізм взаємного впливу, апробації та перегляду відповідних професійних рішень; окреслити професійний результат такої інтеграції.

Виклад основного матеріалу. У межах запропонованого підходу музично-рухову, сценічно-акторську та проєктну підготовку доцільно розглядати як відносно самостійні, але функціонально пов'язані напрями професійної підготовки майбутнього хореографа. Кожен із них передбачає власне коло завдань, способів діяльності та професійних рішень, однак у реальному творчому процесі ці рішення не існують ізольовано. Музичний матеріал впливає на характер руху і побудову композиції, сценічне трактування змінює пластичну та смислову організацію виконання, а проєктні умови визначають можливості реалізації художнього задуму. Тому таке розмежування має передусім аналітичне значення. Воно дає можливість точніше окреслити зміст кожного напряму та надалі простежити, за яких умов їх взаємодія виходить за межі простого поєднання різних умінь і набуває ознак інтегрованої професійної діяльності.

Музично-рухова підготовка пов'язана не лише зі сприйманням музичного матеріалу, а й із його осмисленням у категоріях руху, пластики, простору та композиції. О. Мартиненко та О. Ємельянова розглядають музичну компетентність майбутнього хореографа через здатність застосовувати музичні знання у професійній діяльності (Мартиненко & Ємельянова, 2021). Таке розуміння дозволяє перейти від музичної обізнано-

сті до питання про характер самого хореографічного рішення. Зв'язок музики й руху може впливати не тільки на ритмічну організацію виконання, а й на формування сценічного та драматургічного смислу, що особливо виразно простежується в дослідженні музично-рухової синхронізації в класичному балеті (Talebi et al., 2026).

Інший змістовий акцент має сценічно-акторська підготовка. Її предметом є способи сценічної дії, виразність виконання, створення образу та осмислення його місця в загальній драматургії твору. В. Сабодаш, С. Афанасьєв і Н. Головко серед засобів формування сценічного образу виокремлюють жест, міміку, уяву та імпровізацію (Сабодаш et al., 2025). Проте пов'язувати цей напрям лише з роботою над персонажем означало б невиправдано звузити його зміст. Драматургічне мислення виконавця охоплює також здатність вибудовувати сценічну дію, співвідносити рух із загальним смислом твору та брати участь у виробленні художніх рішень (Scialom, 2022).

Проєктна підготовка доповнює музично-руховий і сценічно-акторський напрями іншим типом професійних завдань. Її зміст охоплює розроблення задуму, планування, організацію спільної роботи, координацію ресурсів та реалізацію творчого результату. Н. Горбатова розглядає творчий проєкт як поєднання самостійної постановочної роботи, обґрунтування концепції та створення практичного продукту (Горбатова, 2022). У дослідженні В. Фрицюк зміст проєктної діяльності розширюється завдяки залученню музики, драматургії, візуальних і цифрових засобів та необхідності координувати різні види діяльності (Фрицюк, 2026).

Саме на цьому рівні виникає потреба розмежувати проєктну підготовку і колективний хореографічний проєкт. Перша є складником професійної підготовки, тоді як другий може виступати простором практичної взаємодії музично-рухових, сценічно-акторських і проєктних умінь та відповідних професійних рішень. У практиці, описаній Г. Кезер, така робота охоплює музичну й рухову імпровізацію, групову взаємодію та підготовку сценічного результату (Kézér, 2024). Проте їх співіснування в межах одного проєкту ще не означає інтеграції. Для цього принципового значення набуває характер зв'язків між професійними рішеннями.

Характер цих зв'язків дозволяє розмежувати інтеграцію і просте одночасне використання кількох професійних умінь. Найпростішим варіантом є паралельне використання, коли музично-рухове, сценічно-акторське та проєктне рішення існують поруч, але фактично не впливають одне на одне. Більш тісна взаємодія виникає за однобічного пристосування, коли один складник змінюється відповідно до вже прийнятого рішення в іншому. Наприклад, пластичний матеріал підлаштовується під готову музичну структуру, тоді як саме музичне трактування залишається незмінним. Такої взаємодії ще недостатньо, щоб говорити про повноцінну інтеграцію.

Складніший тип взаємодії виникає тоді, коли вплив між професійними рішеннями стає взаємним. Сценічне трактування може змінити спосіб організації руху, а результат репетиційної проби, своєю чергою, спонукати до перегляду попереднього музичного або проєктного задуму. М. Чолфі Феліче та співавтори показують, що робота над хореографічним матеріалом включає пропозиції, переговори, фіксацію та подальше коригування рішень (Ciolfi Felice et al., 2021). Нелінійність творчого процесу й рухливість ролей його учасників простежують також С. Хсю та співавтори (Hsueh et al., 2019). Отже, інтеграцію доцільно пов'язувати не з разовим поєднанням різних засобів, а з можливістю їх взаємного перегляду в процесі роботи.

Цей принцип простежується і в музично-руховій взаємодії. А. Девідсон описує взаємний характер рішень викладача танцю, музиканта і студентів у балетному класі (Davidson, 2023). При цьому узгодження не обов'язково означає буквальну відповідність. Аналіз І. Шарнавель показує, що розбіжності між музичною та руховою структурами також можуть створювати виразний художній результат (Charnavel, 2023).

Перегляд рішень не зводиться до словесного обговорення. Показ, повторна спроба, рухова відповідь, спостереження за партнером або зміна способу виконання теж можуть впливати на подальше рішення, що узгоджується з висновками А. Івальді та співавторів про мультимодальний характер навчальної взаємодії у виконавських мистецтвах (Ivaldi et al., 2021). Колективний характер роботи, описаний Н. Гаскінс, додатково підкреслює значення внеску різних учасників і розподіленої відповідальності (Haskins, 2024).

Механізм інтеграції становлять взаєм-

ний вплив, практична апробація та перегляд музично-рухових, сценічно-акторських і проєктних рішень, який за потреби приводить до їх коригування відповідно до цілісного художнього задуму.

Взаємний перегляд рішень потребує конкретних способів організації творчої роботи. Співтворчість і командна взаємодія створюють умови для розподілу відповідальності та участі студентів у виробленні спільного задуму. Дж. Баттерворт показує, що характер такої участі може істотно відрізнятися залежно від розподілу творчих ролей (Butterworth, 2004), а Н. Гаскінс пов'язує колективне хореографування з переговорюванням, імпровізацією та рефлексією (Haskins, 2024).

Функції цих засобів у творчому процесі різняться. Імпровізація відкриває простір для пошуку альтернатив, тоді як репетиційна апробація дозволяє перевірити прийняте рішення безпосередньо в дії. Рефлексія пов'язана вже з його осмисленням, переглядом та, за потреби, коригуванням. М. Чолфі Феліче та співавтори простежують перегляд матеріалу в процесі колективної роботи (Ciolfi Felice et al., 2021), тоді як А. Івальді та співавтори підкреслюють значення невербальної взаємодії, показу й виправлення у виконавському навчанні (Ivaldi et al., 2021). Імпровізаційні та рефлексивні практики розглядають також А. Демещук з групою дослідників (Демещук et al., 2025).

Професійним результатом такої інтеграції можна вважати здатність майбутнього хореографа самостійно й у співтворчості виробляти, аргументувати, узгоджувати, апробувати та переглядати музично-рухові, сценічно-акторські й проєктні рішення, за потреби коригуючи їх відповідно до цілісного художнього задуму та умов сценічної реалізації. Інтегрованість у цьому випадку виявляється через взаємний вплив і перегляд професійних рішень, що забезпечують цілісне застосування набутих умінь.

Досліджена тріада не претендує на вичерпне представлення всієї професійної підготовки хореографа. Хореографічна композиція не вилучається з запропонованого підходу, а розглядається як професійна діяльність, у межах якої інтеграція може виявлятися найбільш виразно. Успішний колективний сценічний продукт водночас не може автоматично свідчити про однаковий рівень інтегрованої підготовленості всіх учасників, оскільки їхній внесок у вироблення та перегляд рішень може бути нерівномірним (Ciolfi Felice et al., 2021). Отже, запропонований підхід спрямований не на розширення переліку складників підготовки, а на уточнення характеру зв'язків між ними в реальному творчому процесі.

Висновки. Теоретичний аналіз дав змогу розмежувати музично-рухову, сценічно-акторську та проєктну підготовку за характером професійних рішень, з якими вони пов'язані. Музично-руховий напрям охоплює осмислення музичного матеріалу в русі, пластиці та композиції, сценічно-акторський стосується організації сценічної дії, образу й драматургічного смислу, а проєктний пов'язаний із розробленням, координацією та реалізацією спільного творчого задуму. Колективний хореографічний проєкт при цьому постає простором, у якому ці напрями можуть вступати у взаємодію. Однак їх одночасна присутність ще не означає інтеграції. Її ознакою є взаємний вплив професійних рішень, їх апробація та перегляд, коли зміна одного складника може спричинити збереження, уточнення або коригування іншого.

Професійний результат такого процесу виявляється у здатності майбутнього хореографа самостійно й у співтворчості виробляти, аргументувати, узгоджувати та переглядати різні типи рішень відповідно до цілісного художнього задуму. Запропонований підхід не вичерпує структуру професійної підготовки, а конкретизує механізм взаємодії її складників у процесі колективної творчої діяльності.

Перспективи подальших досліджень. Перспективним є емпіричне вивчення того, як взаємний перегляд музично-рухових, сценічно-акторських і проєктних рішень проявляється в реальній роботі студентів над колективним хореографічним проєктом та які ознаки можуть свідчити про сформованість такої здатності.

Авторські внески згідно з CRediT / Author Contributions (CRediT)
Волкова Юлія – концептуалізація дослідження, розроблення теоретичних і методологічних засад, аналіз та систематизація наукових джерел, підготовка первинного варіанту рукопису.
Мікулінська Ольга – участь у концептуалізації дослідження, теоретичний аналіз, верифікація основних положень, редагування та доопрацювання рукопису.

Фінансування / Funding
Дослідження здійснено без залучення зовнішнього фінансування.

Етика та згода учасників / Ethics and Informed Consent
Не застосовується.

Дозволи на зображення / Image Permissions
Не застосовується.

Доступність даних / Data Availability
Не застосовується.

Використання Штучного Інтелекту / Use of Artificial Intelligence
Автори засвідчують, що під час підготовки цієї статті технології штучного інтелекту використовувалися для мовного та стилістичного редагування тексту, а також структурування пошукових запитів на початковому етапі дослідження. Усі теоретичні положення, інтерпретації та висновки сформульовані авторами, які несуть повну відповідальність за зміст статті.

Конфлікт інтересів / Conflict of Interest
Автори заявляють про відсутність фінансових, особистих, авторських чи інших інтересів, що могли б вплинути на проведення дослідження або його результати.

Надійшла до редакції / Received: 28.08.2026
Прорецензовано / Peer-reviewed: 17.09.2026
Рекомендовано до публікації / Accepted for publication: 02.10.2026

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

Горбатова, Н. О. (2022). Бакалаврський творчий проєкт у підготовці студента за освітньо-професійною програмою «Бальна хореографія». *Танцювальні студії*, *5*(2), 148–156. **https://doi.org/10.31866/2616-7646.5.2.2022.269344**

Демещук, А., Курілов, Д., & Ятченко, Н. (2025). Педагогічні стратегії формування сценічної виразності у студентів-хореографів. *Вісник науки та освіти*, *10*(40), 1541–1554. **https://doi.org/10.52058/2786-6165-2025-10(40)-1541-1554**

Заєць, С. (2022). Проєктна діяльність як засіб формування творчої особистості хореографа у процесі професійної підготовки. *Актуальні питання гуманітарних наук*, *54*(1), 108–112. **https://doi.org/10.24919/2308-4863/54-1-15**

Мартиненко, О. В., & Ємельянова, О. Ю. (2021). Бінарний підхід у формуванні музичної компетентності майбутнього хореографа. *Наукові записки. Серія «Психолого-педагогічні науки»*, *3*, 83–92. **https://doi.org/10.31654/2663-4902-2021-PP-3-83-92**

Сабодаш, В., Афанасьєв, С., & Головко, Н. (2025). Акторська майстерність у сценічному народному танці: між традицією, імпровізацією та цифровими технологіями. *Актуальні питання гуманітарних наук*, *88*(2), 121–126. **https://doi.org/10.24919/2308-4863/88-2-18**

Фрицюк, В. (2026). Формування готовності майбутніх педагогів-хореографів до реалізації інтегрованих художніх проєктів у позашкільних закладах. *Наукові записки Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського. Серія: Педагогіка і психологія*, *85*, 78–82. **https://doi.org/10.31652/2415-7872-2026-85-78-82**

Butterworth, J. (2004). Teaching choreography in higher education: A process continuum model. *Research in Dance Education*, *5*(1), 45–67. **https://doi.org/10.1080/1464789042000190870**

Charnavel, I. (2023). Moving to the rhythm of spring: A case study of the rhythmic structure of dance. *Linguistics and Philosophy*, *46*, 799–838. **https://doi.org/10.1007/s10988-022-09356-z**

Ciolfi Felice, M., Fdili Alaoui, S., & Mackay, W. E. (2021). Studying choreographic collaboration in the wild. In *Proceedings of the 2021 ACM Designing Interactive Systems Conference* (pp. 2039–2051). ACM. **https://doi.org/10.1145/3461778.3462063**

Davidson, A. (2023). "The cycle of creativity": A case study of the working relationship between a dance teacher and a dance musician in a ballet class. *Research in Dance Education*, *24*(4), 323–341. **https://doi.org/10.1080/14647893.2021.1971645**

Haskins, N. (2024). Meshwork choreography: A pragmatic approach to collaborative embodied learning in South African higher education. *Research in Dance Education*. Advance online publication. **https://doi.org/10.1080/14647893.2024.2413624**

Hsueh, S., Fdili Alaoui, S., & Mackay, W. E. (2019). Deconstructing creativity: Non-linear processes and fluid roles in contemporary music and dance. *Proceedings of the ACM on Human-Computer Interaction*, *3*(CSCW), Article 203, 1–21. **https://doi.org/10.1145/3359305**

Ivaldi, A., Sanderson, A. S., Hall, G., & Forrester, M. (2021). Learning to perform: A conversation analytic systematic review of learning and teaching practices in performing arts lesson interactions. *Learning, Culture and Social Interaction*, *28*, Article 100459. **https://doi.org/10.1016/j.lcsi.2020.100459**

Kézér, G. (2024). Project pedagogy in commercial dance education: Soundpainting with body. *Tánc és Nevelés / Dance and Education*, *5*(2), 107–119. **https://doi.org/10.46819/TN.5.2.107-119**

Scialom, M. (2022). Performer's dramaturgy: Developing dramaturgical thinking through choreological practice. *Theatre, Dance and Performance Training*, *13*(4), 573–586. **https://doi.org/10.1080/19443927.2022.2083668**

Talebi, M., Cienki, A., & Meelberg, V. (2026). Multimodal communication through dance-music synchronization: Narrative embodiment in classical ballet. *Research in Dance Education*. Advance online publication. **https://doi.org/10.1080/14647893.2026.2682749**

REFERENCES

Butterworth, J. (2004). Teaching choreography in higher education: A process continuum model. *Research in Dance Education*, *5*(1), 45–67. **https://doi.org/1464789042000190870** [in English].

Charnavel, I. (2023). Moving to the rhythm of spring: A case study of the rhythmic structure of dance. *Linguistics and Philosophy*, *46*, 799–838. **https://doi.org/10.1007/s10988-022-09356-z** [in English].

Ciolfi Felice, M., Fdili Alaoui, S., & Mackay, W. E. (2021). Studying choreographic collaboration in the wild. In *Proceedings of the 2021 ACM Designing Interactive Systems Conference* (pp. 2039–2051). ACM. **https://doi.org/10.1145/3461778.3462063** [in English].

Davidson, A. (2023). "The cycle of creativity": A case study of the working relationship between a dance teacher and a dance musician in a ballet class. *Research in Dance Education*, *24*(4), 323–341. **https://doi.org/10.1080/14647893.2021.1971645** [in English].

Demeshchuk, A., Kurilov, D., & Yatchenko, N. (2025). Pedahohichni stratehii formuvannia stsenichnoi vyraznosti u studentiv-khoreohrafiv [Pedagogical strategies for developing stage expressiveness in choreography students]. *Visnyk nauky ta osvity*, *10*(40), 1541–1554. **https://doi.org/10.52058/2786-6165-2025-10(40)-1541-1554** [in Ukrainian].

Frytsiuk, V. (2026). Formuvannia hotovnosti maibutnikh pedahohiv-khoreohrafiv do realizatsii intehrovanykh khudozhnikh proiektiv u pozashkilnykh zakladakh [Forming the readiness of future teachers-choreographers to implement integrated art projects in out-of-school institutions]. *Naukovi zapysky Vinnytskoho derzhavnoho pedahohichnoho universytetu imeni Mykhaila Kotsiubynskoho. Seriia: Pedahohika i psykholohiia*, *85*, 78–82. **https://doi.org/10.31652/2415-7872-2026-85-78-82** [in Ukrainian].

Haskins, N. (2024). Meshwork choreography: A pragmatic approach to collaborative embodied learning in South African higher education. *Research in Dance Education*. Advance online publication. **https://doi.org/10.1080/14647893.2024.2413624** [in English].

Horbatova, N. O. (2022). Bakalavrskyi tvorchyi proiekt u pidhotovtsi studenta za osvitno-profesiinoiu prohramoiu «Balna khoreohrafiia» [Bachelor creative project in student training under the educational and professional program "Ballroom Choreography"]. *Tantsiuvalni studii*, *5*(2), 148–156. **https://doi.org/10.31866/2616-7646.5.2.2022.269344** [in Ukrainian].

Hsueh, S., Fdili Alaoui, S., & Mackay, W. E. (2019). Deconstructing creativity: Non-linear processes and fluid roles in contemporary music and dance. *Proceedings of the ACM on Human-Computer Interaction*, *3*(CSCW), Article 203, 1–21. **https://doi.org/10.1145/3359305** [in English].

Ivaldi, A., Sanderson, A. S., Hall, G., & Forrester, M. (2021). Learning to perform: A conversation analytic systematic review of learning and teaching practices in performing arts lesson interactions. *Learning, Culture and Social Interaction*, *28*, Article 100459. **https://doi.org/10.1016/j.lcsi.2020.100459** [in English].

Kézér, G. (2024). Project pedagogy in commercial dance education: Soundpainting with body. *Tánc és Nevelés / Dance and Education*, *5*(2), 107–119. **https://doi.org/10.46819/TN.5.2.107-119** [in English].

Martynenko, O. V., & Yemelianova, O. Yu. (2021). Binarnyi pidkhid u formuvanni muzychnoi kompetentnosti maibutnoho khoreohrafa [Binary approach in the formation of musical competence of the future choreographer]. *Naukovi zapysky. Seriia «Psykholoho-pedahohichni nauky»*, *3*, 83–92. **https://doi.org/10.31654/2663-4902-2021-PP-3-83-92** [in Ukrainian].

Sabodash, V., Afanasiev, S., & Holovko, N. (2025). Aktorska maisternist u stsenichnomu narodnomu tantsi: mizh tradytsiieiu, improvizatsiieiu ta tsyfrovymy tekhnolohiiamy [Acting skills in stage folk dance: Between tradition, improvisation and digital technologies]. *Aktualni pytannia humanitarnykh nauk*, *88*(2), 121–126. **https://doi.org/10.24919/2308-4863/88-2-18** [in Ukrainian].

Scialom, M. (2022). Performer's dramaturgy: Developing dramaturgical thinking through choreological practice. *Theatre, Dance and Performance Training*, *13*(4), 573–586. **https://doi.org/10.1080/19443927.2022.2083668** [in English].

Talebi, M., Cienki, A., & Meelberg, V. (2026). Multimodal communication through dance-music synchronization: Narrative embodiment in classical ballet. *Research in Dance Education*. Advance online publication. **https://doi.org/10.1080/14647893.2026.2682749** [in English].

Zaiets, S. (2022). Proiektna diialnist yak zasib formuvannia tvorchoi osobystosti khoreohrafa u protsesi profesiinoi pidhotovky [Project activity as a means of forming the creative personality of the choreographer in the process of professional training]. *Aktualni pytannia humanitarnykh nauk*, *54*(1), 108–112. **https://doi.org/10.24919/2308-4863/54-1-15** [in Ukrainian].